

MĀJ NEJVĀŠTĀ Ā• AMIGO

ĀšterĀ½, 08 kvĀten 2012

Z mateĀ™ské školky si toho moc nepamatuji. MatnĀ› si vzpomínám jen na obrovský knír pana školníka. Také na kolobĀ›Ā¾ky s nafukovacími koly, o které byla vĀ¾dycky rvaĀka a já si ji nikdy nevybojovala. Nebo na to, jak soudruĀ¾ka uĀitelka klukĀm za trest rozepnula knoflíky na rukávech a nesmĀli jít domĀ dĀ™ív, neĀ¾ si je znovu pozapínali. NejevĀtším záĀ¾ítkem byla zĀ™ejmĀ› chvíle, kdy chtĀ› Hugo vypíchnout KaĀence oko špendlíkem.

RozhodnĀ› si ale nevzpomínám, Ā¾e bych uĀ¾ ve školce mĀ›la nĀ›jakou nejlepší kamarádku. S tou jsem potkala aĀ¾ o pár let pozdĀ›ji a brzy oslavíme tĀ™icetileté výroĀí. Nevídáme se Āasto, nĀ›kdy máme i nĀ›kolikaletou pauzu vĀ¾dycky o sobĀ› víme. VĀ¾dycky si mĀ›Ā¾eme napsat nebo zavolat. VĀ¾dycky se mĀ›Ā¾eme sejít.

"Maminko, dneska jsme si s Masajím postavili bunkr!" "Mami, dneska mi dal Masají lodiĀku." "Masají je mĀ›j nejlepší kamarád, maminko." MĀ›síce jsem se snaĀila nenápadnĀ› zjistit, kdo je Masají. Znáte to, zvĀ›dává matka. Masají byl totiĀ¾ kromĀ› nové paní uĀitelky, která mu pĀ™ipomínala babiĀku, také jednou z pĀ™íĀin, proĀ• vzal Jirka Āíns školku na milost. Jeho jméno mi ale Ā¾ádnou národnost nepĀ™ipomínalo. Ani nĀ›která letmo pochytaná slovíĀka. "Masají tomuhle Ā™íká joument," strkal mi Jíra pĀ™ed oĀi hrstku posbíraných ozdobných kamínkĀ a flitrĀ z šatiĀek. Ā¾ádném dostupném slovníku jsem ale joument nenašla. AĀ¾ pár dní pĀ™ed prázdninami vytáhl mĀ›j synek papír, pastelky a namaloval obrázek. "Tohle je Masajího vlajka, mami," sdĀ›lil mi. Museli jsme si vzít na pomoc internet, abychom koneĀnĀ› zjistili, Ā¾e Masají je Kubánek.

Všimla jsem si, Ā¾e ve školkách, kde je vĀ›tšina "domácích" a pár "pĀ™espolních", se ti cizí tak nĀ›j samovolnĀ› sduĀ¾uj a tíhnou k sobĀ›. Jako by poznali, Ā¾e jsou trochu jiní, neĀ¾ ostatní. A pĀ™itom si to vĀ›bec neuvĀ›do. SvĀho Āasu v mongolské školce kluci kamarádili s malým AfroameriĀánkem. NevĀ›dĀ›la jsem, jak se jmenuje, tak jsem o nĀ›m mluvila jako o Āernouškovi. "ProĀ• mu Ā™íkáš Āernoušek?" nechápali kluci. Já zas nechápala jak to, Ā¾e nechápou. "No protoĀ¾e má Āernou barvu, ne?" "Aháááá..hmm...no jo." Kdybych jim to neprozradila, zĀ™ejmĀ› by si toho vĀ›bec nevšimli. To, Ā¾e jejich kamarád je Āerný, nebylo to hlavní poznávací znamení. To jen my, rodiĀe, máme obĀas ve zvyku popisovat lidi podle naprosto nedĀ›leĀ¾itých a nezajímavých znakĀ.

"Já bych Masajímu chtĀ›l Ā™íct, Ā¾e je mĀ›j nejlepší kamarád. Ale v jeho jazyku, víš?" Ā™ekl mi Jíra, když Masajího identifikovali. Oprášila jsem základy španĀ›lštiny a zapsala synkovi na papír vĀ›tu: Tu eres mi amigo grande. Jsi mĀ›j veliký kamarád. Druhý den ale Masají do školky nepĀ™išel. Nedorazil ani za týden. "Mami, Masají uĀ¾ odjel na prázdniny a vrátí se aĀ¾ v Āervenci," hlásil synek se slzami v oĀích. To znamenalo, Ā¾e uĀ¾ se spolu neuvidí, protoĀ¾e pĀ™ed zaĀátkem nového školního roku jsme mĀ›li z Pekingem odletĀ›t. Jirka tomu neuvĀ›Ā™it. NĀ›kolik následujících dnĀ› jsme to poĀ™ád dokola Ā™ešili. ChtĀ›l slyšet znovu a znovu, Ā¾e se tĀ™eba ještĀ› nĀ›kdy nĀ›kde potkají. TĀ™eba za dvacet let a na druhém konci svĀ›ta. MĀ›l to jako pohádku s dobrým koncem na dobrou noc.

Nedávno mi Vašík, mĀ›j nejstarší syn, který uĀ¾ rozumí, co znamená slovo "nikdy", Ā™ekl: "NejsmutnĀ›jší je, Ā¾e uĀ¾ naše kamarády neuvidíme." SnaĀila jsem se mu vysvĀ›tlit, Ā¾e cestování a stĀ› má sice tu nevýhodu, Ā¾e se musejí Āasto louĀit s tĀ›mi, které mají rádi, ale na druhou stranu poznají tĀ›ch kamarádĀ› víc a budou je mít rozeseté všude po svĀ›tĀ›. Ā½e i to slĀ›vko "nikdy" má svoje výjimky a svĀ›t je v dnešní dobĀ› vlastnĀ› strašnĀ› malý.

NĀ›kolik dnĀ› pĀ™ed naším odletem z ĀEíny, v sobotu ráno, jsme se šli projít do blízkého parku. Je tam má dĀ›tský lunapark s oprýskanými kolotoĀi a nafukovacím skákacím hradem. PrávĀ› jsme stáli u stánku s autíĀky, kdyĀ¾ mĀ› J zatahal za ruku: "Mami, támhle je Masají!" Pár krokĀ› od nás stál kudrnatý kluĀina s rodiĀi. ObĀ› dĀ›ti se nadšenĀ› pĀ™ivítaly. A neĀ¾ jsme odešli, neĀ¾ se kluci naposledy rozlouĀili, Ā™ekl Jíra Masajímu španĀ›lky i tu moc dĀ›leĀ¾itou vĀ›tu. Jsi mĀ›j nejvĀ›tší kamarád. MARKĀTA HRDOUŠKOVĀ